

SPF Orsabygdens Gotlandsresa 18-22 augusti 2014

Så var det dags igen – delar av SPF Orsabygdens medlemmar (plus några övriga) har varit ute på nya äventyr. Den här gången till Gotland. Vi var 39 stycken inklusive chaufför och reseledare – alltså Margareta och Kennet Vernersson som sköter sina uppdrag med den äran. Stort tack till er.

Nerresan blev mest en transportsträcka med fika på Dalahästen i Åsbo och middag på Ekolskrog utanför Bålsta. Färjan gick kl 21.05 från Nynäshamn och vi var framme i Visby kl 00.20. Incheckningen gick bra och sedan blev det en del väntan innan vi fick gå ombord. Överresan gick lugnt och fint.

Förväntansfulla resenärer före incheckningen vid Nynäshams färjeläge. Margareta ordnar med biljetter

Äntligen på väg över

Vi for med bussen direkt till Suderbys herrgård, för incheckning och sen var det bara att krypa i säng.

Suderbys herrgård drivs av familjen Jacobsson som haft den i sin ägo sedan 1988.

Ägarinnan Mia Jacobsson och hennes framlidne make Erik utvecklade gården i en rasande fart och idag erbjuds en modern och komplett konferensanläggning, festvåning, hotell och ett kunnigt kök.

Mia är fortfarande aktiv i rörelsen, men daglig drift sköts nu av barnen Lena, Eva-Lisa och Barbro tillsammans med sin personal.

Hotellängan från vinter-os i Lillehammer 1994

Receptionen på Suderby

Efter en kort natts sömn och en god frukost äntrade vi bussen tillsammans med vår guide Anna Ulmstedt – kunnig, rolig och färgstark – för att åka in till Visby. Vädrets makter stod oss bi, men det blåste lite för mycket.

Första stopp blev Almedalen – välkänt för de flesta för sin politikervecka. Mindre till ytan än man kan tro när man ser den på TV. Anna berättade och visade runt.

Parken var under medeltiden den gamla hamnen där det fanns nio portar som vette från den mot den tidens handelsgata, Strandgatan. Strax intill den stora dammen finns Kruttornet.

Kruttornet är det äldsta tornet i Visby ringmur och ligger som försvarstorn till den medeltida hamnen, nu känd som Almedalen, och uppfördes omkring 1160–1161 som en fristående kastal (tornliknande försvarsbyggnad i sten). Hamnen har försvunnit från platsen eftersom Gotland har stigit på grund av landhöjningen.

Anna –
en
färgstark kvinna

Anna berättar

Dammen i Almedalen

Rundvandringen fortsatte in genom Lilla Strandporten till Packhusplan, ett torg som en gång i tiden var stadens medelpunkt och hette Rolandstorget. Genom åren har torget skiftat namn men av äldre kartor framgår att det under lång tid ända fram till mitten av 1800-talet benämndes Fiskartorget. I slutet av 1800-talet iordningställdes en mindre plantering med en fontän och i den en bronsskulptur föreställande ymnighetsgudinnan. Torget är det äldsta i Visby.

Strandporten

Lilla

Packhusplan

Trappgavelhus vid Strandgatan

Gamla apoteket är också ett medeltida trappgavelhus i sten, beläget vid Strandgatan. Huset är uppfört på 1200-talet och är känt dels för att vara det äldsta huset i Sverige som används som hyreshus, och dels för sin särpräglade trappgavel. När huset uppfördes var det troligen för att användas som packhus och som bostad. Under 1800-talet låg det ett apotek i byggnaden.

Gamla apoteket

Drottens ruin

S:t

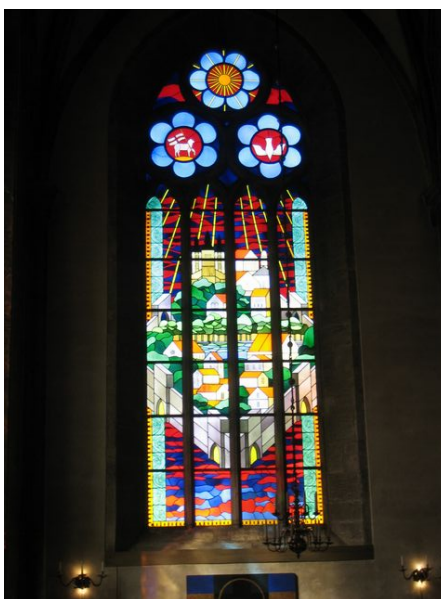
Gatubild

Interiör från Kristi lekamens katolska kyrka. Det synliga murverket av kalksten i kyrkan är medeltida. Även delar av stengolvet liksom koringången och trappan i koret är medeltida. I trappan i koret är en sten från Marias hus i Efesos inmurad. I samband med kyrkoutvidgningen 2001 byggdes den medeltida

gårdsbrunnen in som kyrkans dopbrunn

Vår rundvandring fortsatte till Visby domkyrka, som håller på att restaureras ut- och invändigt, vilket beräknas vara klart under nästa år. Visby Sankta Maria domkyrka är församlingskyrka för Visby domkyrkoförsamling och domkyrka för Visby stift. Kyrkan, under medeltiden kallad "Vår kära frus kyrka", byggdes ursprungligen som gästkyrka för tyska handelsmän. Den 27 juli 1225 invigdes den som församlingskyrka av biskop Bengt från Linköping och anledningen till invigningen var sannolikt att den nya tyska församlingskyrkan S:t Nicolai förstörts av brand. År 1533 eller 1534 blev kyrkan stadens församlingskyrka sedan Visbyborna tvingats överge S:t Hans. Vid Visby stifts bildande 1572 blev Sankta Maria domkyrka.

"Nymålade" kyrkofönster

Domkyrkans entré och två av dess torn

Promenaden gick vidare mot stora torget. Där ligger Sankta Karins kyrkoruin. Kyrkan byggdes ursprungligen av franciskanerorden för Visby konvent som grundades 1233. Ursprungligen bestod kyrkan av en långsmal, enskeppig kyrka med avsmalnande kor och höga, rundbågiga fönster. Ett av dessa fönster, numer igenmurat, kan ännu ses i kyrkans västparti. Den nya kyrkan, vars syd- och västpart ingår i nuvarande byggnad, stod klar ca 1250 och fick S:ta Katarina av Alexandria som skyddshelgon. Kyrkan stod mitt i staden och framför byggnaden uppstod en marknadsplats.

Sankta Karins kyrkoruin vid stora torget

Östgravar

Stora torget

Efter rundvandringen i centrala Visby tog bussen oss runt ringmuren och sedan till Krysmüntagården strax norr om Visby, för lunch eller fika och besök i örtagården och butiken.

Krusmyntagården

Vår guidade resa gick vidare till Visby botaniska trädgård, sällskapet De Badande Wännernas trädgård. Trädgården anlades 1855 av det allmännyttiga herrsällskapet Sällskapet DBW. I södra delen av parken ligger S:t Olofs kyrkoruin. Visby ligger i odlingszon 1. Därför kan många för vårt land ovanliga växter, särskilt träd och buskar trivas här. Fikon, mulbär och valnöt förstås, men också än mer exotiska arter som tulpanträd, kejsarträd, kinesträd, näsduksträd och magnolior blommar praktfullt när de har sin tid. Ståtliga individer av avenbok, blå spanskgran och svarttall och flera andra bidrar till prakten. Libanons ceder, mammutträdet och den kinesiska sekvojan står intill i samma blickfång.

Rosariet

Frilandshibiskus

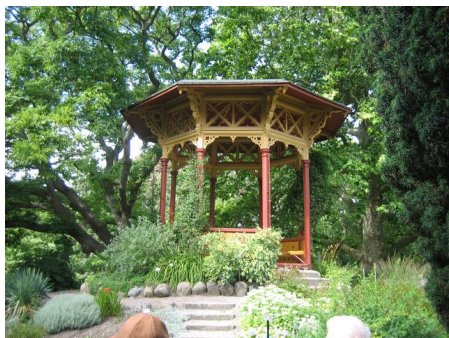
Perennrabatt

Skulptur föreställande Carl von Linné

Apträäd

Lusthuset

Mullbärsträd

Mätta av mat och fulla av intryck återvände vi till Visby för lite "egen tid" med bland annat shopping. Efter lite vila var det dags för middag på Suderby. Ramslöksoppa till förrätt, fläskytterfilé med goda tillbehör som huvudrätt och kaffe och kaka som avslutning.

Trötta och nöjda kröp vi till kojs.

Middagsgäster

Bordsdekoration

Efter en god natts sömn och en rejäl frukost äntrade vi åter vår buss tillsammans med vår förträffliga guide Anna och styrde kosan nordost ut mot Fårö via Tingstäde,

Lärbo och Fårösund, där vi tog bilfärjan över till Fårö.

Bilfärja

över Fårösund

Vi såg Ingmar Bergmans hus i Dämba där han kunde förverkliga en barndomsdröm och skapa sin egen biograf – "Kinematografen" – och hit kom han varje dag för att se film.

Huvudhuset vid Hammars var Ingmar Bergmans egen bostad, där han bodde under stora delar av året, alltsedan huset byggdes 1967. År 2003 tog han steget fullt ut och blev "fårögubbe" på heltid. I detta hus bodde han ända fram till sin död 31 juli 2007.

Ingmar

Bergmans hus i Dämba med kalkstensmurar som det fanns gott om

Fårösunds kyrka där Ingmar Bergman ligger begravd på kyrkogården

Vårt första stopp blev raukarna vid Digerhuvud som är Sveriges största raukområde. Här finns hundratals raukar på en 3,5 km lång kuststräcka. De högsta raukarna på Digerhuvud är åtta meter. Raukarna består av hårdare kalksten som motstått havsvågornas nötning och är lämningar från forntida rev som fanns i det tropiska havet från silurtiden för 430 miljoner år sedan. Digerhuvud är naturreservat.

Digerhuvuds naturreservat

Vi for vidare mot ännu större raukar vid Langhammars naturreservat. Ett magnifikt besöksmål på Fårö, omgivet av en klapperstensstrand. En av Gotlands mest besökta sevärdheter.

Raukar

Nefertiti eller? Stor i alla fall

Vi åkte vidare, passerade Ekeviken och nästa stopp blev hos Sylvis döttrar. Ett café och hembageri som under somrarna bakar ca 3 000 bullar per dag vilka säljs direkt från butiken.

Sylvis

döttrars café

Lunch intogs på Vinor krog i Sudersand på Fårö. Pannbiff med lök – gott

Fårö har växlande natur. Från västra sidans karga och vindpinade växtlighet, raukar och stenar till östra sidans mera bördiga natur. Tillbaka på Gotland åkte vi på östra sidan av ön och stannade i Slite och tittade på Cementas anläggning med kalkbrottet (fantastiskt stort).

Cementas kalkbrott i Slite

På vägen tillbaka till Visby såg vi böljande sädesfält och även en hel del fårhagar med lamm och lammungar som de kallar fåren på Gotland.

Väl tillbaka på Suderby blev vår guide avtackad av vår ordförande Bernt och kassör Kristina för ett väl utfört uppdrag och tackades med hjärtlig applåd av oss alla.

Kristina och Bernt tackar vår guide Anna för intressant och rolig guidning

Det blev lite egen tid före middagen där vi passade på att upptäcka Suderbys omgivningarna inklusive deras dahliaodling. De har alltid färska blommor på matborden i restaurangen.

Suderbys dahliaodling

Så var det dags för den sista måltiden på Suderby. Först fick vi en snabbgenomgång om Gotlands kultur och traditioner.

Två av familjemedlemmarna,
Eva-Lisa och Barbro,
som driver herrgården.
Barbro klädd i Gotlandsdräkt

Under middagen fick vi en liten tipsrad om gutamål och efter underhåll trubadur och vi sjöng allsång. Middagen bestod av grillat lamm med tillbehör och till efterrätt saffranspannkaka med salmbärssylt och vispgrädde.

Saffranspannkaka med salmbärssylt och vispgrädde Trubaduren Stefan

Ordförande Bernt tackar Margareta och Kennet för en väl planerad resa

Efter den jättegoda middagen var de flesta rätt trötta och det blev en ganska tidig avslutning på dagen. Vi skulle upp tidigt nästa morgon för att påbörja vår resa (redan kl 6 avgick bussen) hem till Orsa. Färjan avgick från Visby hamn kl 7.30 och tog drygt tre timmar. Ombord fick vi en god och rejäl frukost.

Vi väntar på Margareta som har hämtat biljetterna

Färjan

Visby tar oss mot Nynäshamn

Kennet körde oss lugnt och trygg hem till Orsa. Vi åt middag på Ekolskrog och hade ytterligare några korta pauser under resan.

Ett extra tack till Margareta och Kennet Vernersson som ordnat ännu en trevlig resa för oss. Hoppas det blir fler.

[Klicka här så kan du se fler bilder från vår resa!](#)

Text: Karin Olmåns-Hållén

Foto: Bengt Hållén